

køstbare, vil det formæentlig findes grundet i Sagens Natur, at Anskaffelsesomkostningerne fuldt ind kunne fordres godtgjorte af den forpligtede Commune. Efter det saaledes Anførte, og da man ogsaa maa finde det for særlige Sygevogtere ansatte Erstatningsmaximum passende, antages Reglen altsaa at burde være den, at der i Sygdomstilfælde i det Høieste skal kunne beregnes en Godtgjørelse af 48 §. for Døgnet, hvorunder ikke blot er indbefattet Betalingen for selve Forplejningen, men ogsaa Lægehonorar, Betaling for Lægemedler og andre paa den Syge anvendte Omkostninger, dog at der, naar særlige Sygevogtere efter Lægens Ordre have været antagne til den Syge, herfor endvidere kan beregnes en Godtgjørelse af indtil 48 §. for Døgnet, og at Omkostningerne ved Anskaffelsen af saadanne Rekviziter til den Syge, som denne ogsaa efter Ophøret af den egentlige Cuiusmedtager til vedvarende Benyttelse, kunne fordres særlig erstattede med deres fulde Beløb.

Efterat Ministeriet i Overensstemmelse med Foranstaaende, havde udarbejdet det foreliggende Lovudkast, hvori er tilføjet den Bestemmelse, at Lovens Forfælder, under Forudsætning af Gjenfaldighed, ogsaa skulle være anvendelige i det indbyrdes Forhold mellem Communerne i Kongeriget paa den ene Side og Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmet Holsteen paa den anden Side, og havde meddeelt de to andre Ministerier, at man var fundet at forelægge Rigsdagen et saadant Udcast, har man fra bemeldte Ministerier modtaget Meddelelse om, at den omhandlede Forandring i Sattiglovgivningen er indført saavel i Hertugdømmet Holsteen som i Hertugdømmet Slesvig, henholdsvis ved Patent af 4de Juli f. A. og ved provisorisk Patent af 17de Novbr. f. A., saaledes at Bestemmelsefærdig Anvendelse ligeoverfor Sattigcommunerne i de andre Landsdele er gjort afhængig af Gjenfaldighed.

Medens de nærværende Lovudkast indeholdte Regler isvrigt om Realiteten heri aldeles overensstemmende med de til de nævnte to Patenter indeholdte, hvorved saaledes, naar det her foreliggende Lovforslag vedtages, tillige den i Fredg. 24de Januar 1844 § 14 og Anordn. 29de Decbr. 1841 § 85 indeholdte Bestemmelse, ifølge hvilken i det indbyrdes Forhold mellem Kongerigets og de andre Landsdeles Communer Betalingen for Lægemedler har kunnet fordres særskilt erstattet, vil være hævet, er der dog den ene Forskiel, at der i Patenterne ikke findes nogen udtrykkelig Bestemmelse om, at der for de ovennævnte Rekviziter, Træbeen, Krykker osv., skal fordres særskilt og fuldstændig Refusion. Ifølge Lovudkastets Indhold vil derfor denne Bestemmelse ikke komme til Anvendelse ligeoverfor Communer i Hertugdømmet Slesvig og i Hertugdømmet Holsteen, medmindre den samme Regel desuagtet iagttages fra deres Side. I saa Henseende har Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig i den hertil indkomne Skrivelse erklæret, at Samme har anseet en Bestemmelse som den omhandlede for overflødig, idet det betragtes som en Selvfølge, at Udgifterne til saadanne Rekviziter ikke kunne henregnes til de egentlige Cuiusomkostninger og saaledes kunne fordres særskilt og fuldstændig, refunderede, og for Hertugdømmet Holsteens Vedkommende har det Holsteen-Lauenborgske Ministerium udtalt, at hvis en saadan Bestemmelse vedtages for Kongerigets Vedkommende, vil den derved opstaaende Uoverensstemmelse, hvilken, dengang der opstod Spørgsmaal herom, ikke mere kunde fjernes for Holsteens Vedkommende, efterfom det den holsteenske Stænderforsamling forelagte Forslag altda var vedtaget, let kunne fjernes, idet der Intet kan være til Hind for, at den omhandlede Regel, endssjondt ikke udtrykkelig optagen i Patentet af 4de Juli f. A., desuagtet, i Overensstemmelse med hvad der hidtil har fundet Sted, bringes til Anvendelse ligeoverfor Com-